

TATTOO TALK MET SVEN LUNTER

“Davos heeft mijn leven veranderd”

Iedere tattoo vertelt een verhaal. Een tattoo met een berg, gecombineerd met de coördinaten 46°48' NB (noorderbreedte) en 9°50' OL (oosterlengte) herinneren de nu 25-jarige Sneker Sven Lunter aan de tijd dat hij als achtjarige in het Zwitserse Davos verbleef om zijn longen op adem te laten komen.

Als klein jongetje was Sven Lunter vaak niet fit. Toen hij twee jaar was, werd de diagnose astma gesteld. Hij kreeg dagelijks puffjes en medicijnen en kwam regelmatig over de vloer bij de kinderarts in Sneek en Groningen. Op een gegeven moment ging het zo snel bergafwaarts met hem, dat de kinderarts een verblijf in het Nederlands Astmacentrum in Davos voorstelde.

HEIMWEE

“Davos ligt op een berg, een flink stuk hoger dan Nederland”, verklaart Sven. “De lucht die je daar inademt is veel schoner en dat is beter voor je longen.” De keuze van zijn ouders hem op achtjarige leeftijd helemaal naar Zwitserland te brengen om daar letterlijk op adem te komen, was een zware, maar noodzakelijke beslissing. Sven herinnert zich zijn aankomst in Davos nog als de dag van gister. “Mijn ouders kregen een intake, waarbij ze hoorden wat er ging gebeuren. In de tussentijd lieten de begeleiders mij mijn kamer zien. Op de deur hing een papier met ‘Welkom Sven’ om te zorgen dat ik me welkom zou voelen.” Hij

kan slechts gissen hoe zijn ouders zich gevoeld moeten hebben, toen ze hem in Davos achterlieten. “In de tijd dat ik daar verbleef, hebben we veel geskypet. Ook zijn ze tussentijds nog een paar keer op bezoek geweest. Toen mijn ouders een keer ook een van mijn twee broers hadden meegenomen en weer weggingen, heb ik luidkeels geroepen: ‘Ik wil mee!’”, verwoordt hij zijn eigen heimwee.

Gelukkig kon Sven in Davos terugvallen op zijn begeleiders. “Die waren heel aardig. Als je heimwee had en naar huis wilde, stonden zij voor je klaar.” En er waren er veel leeftijdsgenoten in het Astmacentrum, waarmee Sven veel lol maakte. “Ik moest een of twee keer per week naar de longarts, maar het was daar geen ziekenhuis. ‘s Ochtends ging ik naar school; ‘s middags deden we buiten allemaal leuke activiteiten. We maakten veel wandelingen in de bossen en ik ben een keertje gaan skiën en we zijn een keer naar de grootste rodelbaan van de wereld geweest.

Daar ben ik samen met een begeleider naar beneden gesjeesd.”

EINDELIJK WEER THUIS

Langzaam maar zeker ging het steeds beter met Sven. “Uiteindelijk heb ik van 13 augustus tot 7 december in Davos gezeten. Op een gegeven moment vroeg de dokter: ‘Wil je 14 december op je verjaardag thuis zijn of hier?’ ‘Ik heb hier lang genoeg gezeten; ik wil naar huis’, was mijn antwoord. Mijn ouders hebben me opgehaald uit Zwitserland. We woonden toen nog in Bolsward en in de tuin hing een groot spandoek: ‘Welkom thuis’. Na achttien weken in Davos was ik eindelijk weer thuis!”

Toen het op twaalfjarige leeftijd toch weer bergafwaarts ging met Svens gezondheid, moest hij nogmaals drie maanden naar Davos. Inmiddels heeft hij zijn gezondheid onder controle met medicijnen die hij de rest van zijn leven moet slikken. Vorig jaar liet Sven zijn tattoo zetten. “Op internet zag ik een ontwerp met een berg en daar heb ik de coördinaten van Davos aan toegevoegd.” De tattoo vertelt hoe dankbaar hij terugkijkt op zijn verblijf in Zwitserland. Behalve zijn tattoo verwijst ook een schilderij in huis naar Svens verblijf in Davos, de plek waarnaar hij zeker weten nog een keertje terugkeert. “Davos heeft mijn leven veranderd.”

VRACHTWAGENCHAUFFEUR EN ZWAARDENMAN

“Ik kan nu gewoon meedraaien met leeftijdsgenoten. Wel is het zo dat ik als eerste zeg: ‘Ik ga naar huis’, als ik met vrienden een avondje de kroeg in ga. Dat weten mijn vrienden en dat accepteren ze. Ook mijn werkgever weet van mijn astma en houdt daar rekening mee. Dankzij de kooiaap (heftruck – red.) is mijn werk als vrachtwagenchauffeur niet zwaar. Maar ik moet wel mijn uurtjes nachtrust pakken en als het nodig is geef ik mijn grens aan. Ik ga naar de sportschool om fit te blijven en om aan mijn conditie te werken. Ik ben namelijk zwaardenman aan boord van de Sneker Pan. Dat kan een pittige taak zijn, maar ik ga er vol voor.”

“De lucht die je daar inademt is veel schoner en dat is beter voor je longen”

